

Odcinek nr 7: ¿De dónde eres?

Słowniczek:

¿De dónde eres? - Skąd jesteś?

de - z

donde - gdzie

Polonia - Polska

Colombiano, a - Kolumbijczyk, Kolumbijka

Mexicano, a - Meksykanin, Meksykanka

España - Hiszpania

la pregunta - pytanie

interesante - interesujący

bueno - dobra, w porządku (Ameryka Łacińska)

vale - dobra, w porządku (Hiszpania)

¿Dónde estás? - Gdzie jesteś?

estoy en casa - jestem w domu

en - w

la casa - dom

¡Hola, Sophia, hola, estudiante!

Buenas tardes, Olek, ¿qué tal?

Todo bien, ale nie uwierzysz, rozmawiałem z moim nowym sąsiadem!

¡No! ¿Y qué?

Nada. Zapytał mnie coś w stylu „de dónde eres” y nie wiedziałem, jak odpowiedzieć... hahah

Ahhh, fácil, już to naprawiamy! Pamiętasz, co to jest eres... ¿No?

Sí, „eres” to „jesteś”, jeśli chodzi o bardziej stałe cechy.

Muy bien, ¡exacto! „De dónde”, z kolei znaczy skąd - „de” to „z”, a „donde” to „gdzie”, więc dosłownie „¿De dónde eres?” znaczy „Z gdzie jesteś?”.

Czyli na nasze „skąd jesteś”?

¡Sí!

No tak, pamiętam, że „ella es de Mexico” znaczyłoby „ona jest z Meksyku”, bo „de” to „z”.

¡Sí!

Okay, czyli „donde” to „gdzie”. „Donde” brzmi dla mnie trochę jak rondel.

Hahaha, coś w tym jest. Estudiante, pregunta, por favor: Skąd jesteś?

¿De dónde eres?

„Donde” w tej sytuacji zapisywane jest z kreską nad „o”.

W tej sytuacji? To są takie sytuacje, kiedy „donde” jest z „o” bez tej kreski?

Eres muy uwaźny! Si! Podobnie jest na przykład przy „que” i „como”.

W sensie, że... tam też może być kreska, ale nie musi?

Sí. :)

I skąd ja mam wiedzieć, kiedy ją dawać, a kiedy nie. Jak mi się podoba?

Haha. :) Coś w tym jest! Ta kreska (albo inaczej akcent) pojawia się w pytaniach, ale również możesz ją dodać, gdy chcesz coś podkreślić (wykrzyknąć). Ma ona oddać hiszpański temperament w naszych zapytaniach i wykrzyknieniach.

Ale nie wpływa na to jak wymawiamy dane słowo?

Hahaha, nie.

Muy bien, czyli wystarczy, że powiem yo soy de... Polska... jak powiedzieć „Polska”??

„Yo soy de Polonia”, bo „Polonia” to właśnie „Polska”. Ahora tú, estudiante, responde ¿de dónde eres?

Yo soy de Polonia.

Perfecto, entonces... „Entonces”, czyli „zatem” también eres de Polonia.

En-ton...?

Sí, „entonces”, to „więc”, „zatem”. Estudiante, repite: Entonces.

Entonces.

Y ahora di: Jestem z Polski, więc jestem Polką.

Soy de Polonia, entonces soy polaca.

Ale yo raczej powiedziałbym

„Soy de Polonia, entonces soy polaco”.

Muy bien. „Yo soy de Polonia, entonces no soy colombiana” - czyli „ja jestem z Polski, więc nie jestem Kolumbijką”. Masz pomysł, jak powiedzieć „Kolumbijczyk”?

Colombiano?

Sí, muy bien, mamy polaco y polaca oraz colombiano y colombiana.

Ekstra! A czy w takim razie możemy powiedzieć mexicano y mexicana na osoby z Meksyku?

¡Exacto! Super to skojarzyłeś, Olek! Entonces, estudiante... cómo powiesz: Jestem z Polski, więc nie jestem Meksykaninem?

Soy de Polonia, entonces no soy mexicano.

Sí, ¡correcto! A teraz na z innej strony - yo soy de España, entonces no soy polaca, czyli... Estudiante?

Jestem z Hiszpanii, więc nie jestem Polką!

Świetnie! „España” to „Hiszpania”. Zapisujemy to jednak jako „Espana” z taką falą nad literą „n”.

Aha, czyli to „n” z falą czytamy jak polskie „ń”?

¡Sí! Estudiante, di, por favor: Jestem z Hiszpanii, więc nie jestem Polakiem.

Soy de España, entonces no soy polaco.

¡Perfecto! Masz jakieś „preguntas”, czyli „pytania”?

Hmm, mam, ale najpierw di, por favor, czy pytanie, to „el pregunta”?

No. Hehe. Pytanie jest dziewczyną w español. Czyli „la pregunta” - ta pytanie.

No tak, przecież kończy się na „a”. Jakoś nie załapałem...

¡Sí! Pamiętaj, że warto zadawać muchas preguntas, czyli wiele pytań, bo w ten sposób najwięcej się dowiadujesz! Y ahora estudiante, di, por favor: Wiele pytań.

Muchas preguntas.

Muy bien, entonces, di, Olek, como es la pregunta?

Nie rozumiem tylko jednej rzeczy, España y Polonia mają ten sam dźwięk w środku, jak polskie „ń”, ale pisze się je inaczej, prawda?

¡Sí! Tak samo jest po polaco...czyli tak samo jest po polsku. W naszym języku mamy wiele własnych liter, których nie spotyka się w innych językach (na przykład ą, ę, ś, ć, ź, itd.). Hiszpanie z kolei, mają tylko jedną taką literę i to jest tzw. ñ (czytamy „enie”), czyli „n” z falką. Są z niego bardzo dumni, stąd występuje ono w nazwie Hiszpania (España), ale nie są skorzy do obdarowywania nim innych krajów. :)

Hmm, nigdy nie myślałem, że en polaco mamy tyle własnych liter!

Sí, polaco es muy interesante.

Czyli polski jest bardzo interesujący?

¡Sí, exacto! Estudiante di, por favor: on jest bardzo interesujący.

Él es muy interesante.

¡Muy bien! Bueno, to w takim razie...

Poczekaj, ale co jest takie dobre, że mówisz „bueno”?

Hahaha, „bueno”, to jak takie „dobra”, „w porządku”, samo w sobie nie ma znaczenia...

Aa... czyli taki przerywnik? „No dobra...”

¡Sí! Czasami tak się mówi, zwłaszcza w Ameryce Południowej, W España , częściej można usłyszeć „vale”. To już zależy od Ciebie, na który rodzaj español zdecydujesz się. Estudiante, repite, por favor: Bueno, vale

Bueno, vale.

Świetnie. :) Wróćmy ahora do słówka „donde”. Pytałam Cię „de dónde eres”, czyli „skąd jesteś”, a teraz zapytam, gdzie jesteś w tym momencie - „Dónde estás”

Ach, estás, ponieważ, to jest chwilowe, mogę się przemieszczać, sí?

¡Exacto!

Ale dlaczego nie ma już „de”?

Bo nie zastanawiamy się skąd, czyli „de donde”, ale gdzie, czyli po prostu „donde” jesteś!

Aaaa, ahora rozumiem!

A więc, drogi estudiante, zapytaj mnie: Gdzie jesteś?

¿Dónde estás?

Estoy en casa. Jestem w domu. „En” to „w”, a „casa” to „dom”.

Ach, kasa? Tak jak kasa w sklepie?

Sí, exacto.

I pewnie jest „TA” dom, a nie „TEN”dom, bo jest „a” na końcu. Więc „la casa”. Czy mam rację?

Muy bien! Kiedy jednak mówisz o SWOIM miejscu, donde mieszkasz (to może być dom albo mieszkanie), to pomijasz „la”, ponieważ dla Hiszpanów dom jest tylko jeden.

Czyli jeżeli byłbym u kogoś innego w mieszkaniu, to powiedziałbym „en la casa”?

¡Sí! ¡Exacto! Estudiante, di en español: jestem w domu.

Estoy en casa.

¡Muy bien! Pamiętaj, że najważniejsze, żeby uczyć się regularnie i codziennie ćwiczyć chociaż trochę. To dużo lepsze niż gdybyś uczył się po kilka godzin raz w tygodniu, bo ważne, żebyś cały czas miał kontakt z językiem.

O, ¡muy interesante, gracias Sophia!

¡De nada, hasta luego!

¡Hasta luego!